

Nu slår Arne Imsen och Maranata till mot radiomonopolet.

Guds ord ska höras i varje vrå!

I en tid som vår är det hedrande att bli betraktad som en galning! Säger pastor Arne Imsen som nu ska starta piratradiosändningar i verkligt stor skala. Hundratals piratsändare skall spridas över landet. Det blir billigare för oss än en enda liten mötesannons i en rikstidning!

■ Ja, nu är han i farten igen. Arne Imsen, mannen som drog i gång Maranata-rörelsen i slutet på 50-talet. Mest förknippad med handklappning, hysterisk gråt och galenskap. Galnast av alla ansågs pastor Imsen själv vara.

Har ni inte blivit lite mer accepterade?

— Skulle den dagen komma då vi blev accepterade så skulle jag bli allvarligt oroad, menar Arne Imsen. I en tid som vår tycker jag att det är hedrande att bli betraktad som en galning!

Och nu ska han starta piratradiosändningar i verkligt stor skala. Efter ett års testsändningar tycker Imsen att tiden är mogen att gå till storms mot monopolradion och den sex- och njutningsskultursom fritt får härja i vårt land.

— Vi testade i ett år för att ta reda på hur man skulle reagera. Vi ville kolla polispådraget som skulle möta oss. Myndigheternas agerande och vilka påföljder som

kunde bli aktuella. Helt enkelt vad samhället ville mobilisera mot oss.

— Resultatet? Från polisens sida mötte vi en tam, nästan sofistikerad inställning. Och allmänheten, ja alla intelligenta människor begriper att vi måste få bort radiomonopolet. Det behöver man inte vara maranatabroder för att fatta. Det kan en vanlig demokrat förstå, fastslår Imsen.

■ Blommenhof, utefter motorvägen vid Nyköping, var tidigare ett pensionat. Nu bor en av maranatas storfamiljer där, Imsen bor själv i storfamilj i Stockholm och han har kallat Maranatas övriga storfamiljer runt om i landet till möte, för att fatta beslut om ett

jättelikt piratradionät.

— Vi som bor i storfamiljerna, något över 100 personer, får ta stöten, säger Imsen.

Det kryllar av vuxna och barn, av hundar och valpar, och mitt ibland dem går Arne Imsen runt i rutig skjorta och trätöflor och ser ut som en nöjd skänsk storbonde.

En helt vanlig "snuskburk" — men den här gången är den bara för andlig spis! Med såna minisändare vill Arne Imsen ge vad Sveriges Radio försummat.

SE-reportage: Edna Alsterlund — Kalle Wetterlund (foto)

ARNE IMSEN forts

En låda med andlig spis - det är vårt vapen!

Förutom det hundratal pirat-sändare som ska spridas ut över landet ska han mot slutet av månaden underteckna ett kontrakt med en station i Sydeuropa som ger möjlighet till radiomission riktad mot Nordafrika och Norden. Man ska sända sex gånger i veckan från början av april. Det blir väckelsemöten, predikningar, vittnesbörd och debatter om allt som är utestängt från Sveriges Radios verksamhet.

Kommer folk att lyssna på det?

— Det kommer de, svarar Imsen och later alldeles bergis. Och det här är den allra bästa vägen för oss att nå ut. En radiosändare kostar oss mindre än vår lilla mötesanläggning i Dagens Nyheter.

Men ni bryter ju mot lagen?

— Ja, och det har varit en lojalitetskonflikt för oss. Men vi blir hela tiden utsatta för angrepp. I monopolradion, i monopolkapitalets tidningar och från frikyrkornas olika organ. Vi har aldrig en möjlighet att få in ett bemötande, att kunna försvara oss. Vi har inga egna kanaler. Men vi har händer och fötter och friska hjärnor. Vi får bygga sändare och ge oss ut med vårt budskap. Vi hyllar den totala yttrandefriheten.

■ Ska alla få bygga sina egna sändare och sprida vad de vill?

— Det tycker vi, säger Imsen bestämt. Samhället skulle bara må bra av att låta på locket och frigöra alla de fonder av goda krafter som finns samlade.

Så om några tjejer med sexiga röster startade en piratradio och berättade fräckisar, viskade könsord och finansierade det med reklam för porrklubbar, skulle också det vara försvarbart enligt er syn på yttrandefriheten? Skulle inte ni försöka störa deras sändningar?

— Nej, det skulle vi inte, lovar Imsen.

■ Arne Imsen vill inte medverka till samhällsomstörtande propaganda. Men han medger att det börjar bli allt svårare att hålla politiska frågor utanför religionen.

— Vi säger: Ta barnen ur skolan! Det är det enda förnuftiga. Vi säger också: Vägra värnplikt! Om skattefrågan tenderar att

— Sveriges Radio stör oss ideligen. Det måste vi anmäla, påpekar Arne Imsen och ett stort garv utbryter bland hans radio-pirater.

bli en religiös fråga. Denna fruktansvärda skatt som tar ifrån oss nästan allt vad vi förtjänar.

— I Bibeln står ju "Ge kejsaren vad honom tillhör och Gud vad Gud tillhör." Innebär det att en Maranata-medlem ska betala sin skatt solidariskt och med glädje?

Pastor Imsen ser förvånad ut tänker till några sekunder och säger sen med ett förlösande skrämt:

— Det står "vad kejsaren tillhör" och inte vad kejsaren begär".

— Vi inom Maranata hatar det byråkratiska men älskar det patriarkaliska samhället. Vi lever i vårt eget land, i Maranataland, med våra egna regler och vår egen diktator.

Vem är det då?

Svaret blir ett gott skratt från

En enkel, billig sändare. Bara ett kretskort, en bit frigolit och ett batteri. Imsen skruvar fast locket, startar bandspelaren och snart skraler den lilla radion av väckelsesånger.

det församlade och ovissheten om det var Vår Herre eller Arne Imsen som åsyftades som diktator fick kvarstå.

— Nej, nu river vi igång med en väckelsesång, tycker Imsen. Sätt igång nu då.

■ Och medan vi sjunger "Värld, snart jag lämnar dig" och "Maranatafolket", till häftigt gitarrkomp och handklappningar modell Spanien, kopplas en anläggning upp för en demonstrationssändning.

— Det här är en vanlig matlåda, visar Imsen.

— En matlåda för andlig spis, vittar en kille som heter Fredriks-son och belönas med skrattsalvor.

— Det är en sändare som var-enda en av er kan bygga. Varje människa med normalbegåvning och fingerfärdighet kan bygga den. Och är man tillräckligt klä-fingrig så sätter man igång.

Han håller upp "snusburken" med fem antenner på.

— Jag har inte sagt att ni ska bygga den. Men jag har sagt att man kan bygga den. Man lär sig att bygga den på en eftermiddag och sedan bygger man den på en kvart.

■ Per-Arne Imsen, sonen, ser full-i-sjutton ut och frågar fader Arne:

— Vad är din personliga uppfattning. Ska vi bygga en sändare?

Men Arne Imsen har ingen lust att bli färdig för att ha uppmanat till någon brottslig verksamhet — inte i dag — så han låter frågan falla.

— Och vad kostar den här? fortsätter Imsen. Ja, kopparledningen som vi har till antenner kostar en krona metern. Det blir fem kronor. Och så matburken.

— Den kostade 6:50, säger en kille i salen.

■ I lådan finns ett batteri, en bit frigolit och ett litet kretskort med transistorer. Arne Imsen skruvar dit locket igen och så börjar sändningen.

Först får han in P 1 på den lilla transistorn som vi använder till mottagare.

— Sveriges Radio stör oss ideligen. Det får vi anmäla!

Snart strömmar "Seger i Jesus" ut från transistorns skrälliga högtalare och det är inget tvivel om att han funnit rätt kanal.

— Varifrån kommer programmen?

— Inte från Sveriges Radio i alla fall.

— "Hela kyrkan sjunger", häcklar någon och det blir nya skrattsalvor.

— Så där, säger pastor Imsen efter ett tag. Nu är det bara att vänta på frikyrkornas avståndstaggande.

På en båt utanför Almagrundet drev Jack Kotschack sin Radio Nord. Han bjöd på skvalmusik varvad med reklamsnuttar.

Radio Sverige sände från hustaken och kunde inte beskyllas för vänstervridning. Pop blandades med skitsnack om Palme.

Britt Wadner blev piratdrottningen när hon startade Radio Syd. Men efter en ny lag 1966 fick hon lämna Sverige. Nu kör hon Svensktoppen i Gambia istället.

Pirater som tvingats ge upp...

■ Straffet som maranatafolket riskerar är i första hand böter och i andra hand fängelse i högst ett år.

Det är sällan polis eller Televerket som kniper radiopiraterna utan nitiska radiomatorer, som har tötnat på att säga "Hello Roger — klart slut" och vill finna lite spänning. Det kan ju inte bli May Day — SOS — varje dag.

Ofärdigheten för allmänheten begränsas till obetydliga störningar i TV-riten, sk övertonsstörningar, om man befinner sig i samma hus som det pågår sändning från.

Illegala radiosändningar har förekommit sedan radion introducerades i landet, oftast Hobby Kal-lar som tyckt om att lira plattor för grannarna.

Men det var Radio Nord som gav glansen åt piraterna.

■ Idén till Radio Nord kläcktes en kväll när filmdirektören och affärsmannen Jack Simon Kotschack satt med några amerikanska affärsvenner i sin eleganta villa utanför Stockholm. Man slog på radion för att få lite musik, men det kom bara föredrag.

— No music? undrade gäster-na.

— No music, muttrade Kotschack.

Aha, tänkte vännerna och stack till Hamburg och köpte en gammal båt, "Olga". Den döptes om till "Bon Jour" — Goddag på franska — utrustades och placerades utanför Almagrundet. Därifrån började Radio Nord den 8 mars 1961 sina sändningar på mellanvägslängden 495 m.

Sveriges Radios lyssnarsafför föll hastigt och i alla svenska hem nynnade man reklamsnuttar om Peugeot och Broddmans. När det svängde som bäst var 62 personer sysselsatta på Radio Nord. Men redan på försommaren 1961 kontrade Sveriges Radio och regeringen med att lansera Sveriges Melodiradio.

■ 1962 kom det en piratradio-lag, men den räckte inte till för att tysta skånskan Britt Wadner som blev Sveriges piratdrottning på sina båtar Cheeta I och Cheeta II. Hon fortsatte att köra ut reklam och skvalmusik i sin Radio Syd ända till '66 då en ny, skärpt piratradiolag trädde i kraft. Via Kariacöarna tog hon sig då till Gambia med Cheeta II där båten

har blivit diskotek och nattklubb och Radio Syd flyttat in i en fast station på land. Svensktoppen i Gambia också!

■ Under 1975 beslagtogs ett tiotal sändningsutrustningar enbart i Stockholm. Kända, och lite mera långlivade, pirater är sådana som Radio 88, Radio Sverige och Sommarpiraterna. Alla tre lag och slogs på 88 MHz på FM-bandet i Stockholmsområdet.

En av killarna från Radio 88 dömdes till dagsböter när han varit så makalöst fräck att han intervjuade Televerkets personal som var ute för att pejla in deras sändare. Han greps när han försökte få en intervju med en kriminalkommissarie som deltog i jakten. Radio 88 bjöd mest på skvalmusik och politisk satir.

Sommarpiraterna lyckades få intervjuer med både kungen och Hyland. När Sommarpiraternas sändare slutligen beslagtogs fann polisen vid husrannsakan hos en av de inblandade en vapenarsenal bestående av två kpistar, 8 pistoler, ett hagelgevär och ett vanligt gevär, 19 lösa pistolpipor, stora mängder ammunition och ett axelhölster.